

POSTANOWIENIE

24 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 24 lutego 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko U. Z., D. B., S. B., A. B. i Gminie K.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej U. Z. i A. B.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 26 maja 2025 r., I ACa 460/23,

I. odrzuca skargę kasacyjną;

**II. zasądza od U. Z., A. B. solidarnie na rzecz M. K. 5400 zł
(pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 26 maja 2025 r., Sąd Apelacyjny w Łodzi, w sprawie z powództwa M. K. przeciwko U. Z., D. B., S. B., Gminie K., oraz A. B. - następcy prawnemu pozwanej M. B., o zapłatę, na skutek apelacji pozwanych U. Z. oraz M. B. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 15 listopada 2022 r., zmienił zaskarżony wyrok (pkt I); oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt II); orzekł o kosztach postępowania.

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodły pozwane U. Z. oraz M. B., zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie pkt I i II.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Skarga kasacyjna została obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, a zatem podlegała odrzuceniu w całości.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in.:

- oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części,
- wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego ich brak nie podlega uzupełnieniu. Dodać należy, że konieczność sprecyzowania zakresu żądanego uchylenia lub zmiany orzeczenia sądu drugiej instancji dotyczy każdego wniosku skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18).

Przypomnieć trzeba, że skargę kasacyjną wywiodły pozwane, zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie pkt I i II.

Skarżące wskazały jednak, że wnoszą o:

„uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi i odrzucenie pozwu”,

ewentualnie o:

„uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi wraz z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia co do kosztów postępowania za I oraz II instancję oraz kosztów postępowania wywołanego wniesioną skargą kasacyjną, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych”,

ewentualnie o:

„uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za obie

instancje oraz za postępowanie przed Sądem Najwyższym, według norm przepisanych.”

Tak skonstruowany wniosek nie spełnia wymogu oznaczenia zakresu żądanego uchylenia. Ponadto w zakresie drugiego wniosku ewentualnego zachodzi rozbieżność między zakresem zaskarżenia a zakresem żądanego uchylenia. Rozbieżność we wskazanych zakresach stwarza również wątpliwości co do zakresu zmiany (wniosek ma przecież dotyczyć „uchylenia i zmiany” orzeczenia – por., również w kontekście art. 398¹⁶ k.p.c., postanowienia SN: z 30 kwietnia 2025 r., I CSK 3996/24; z 18 grudnia 2024 r., I CSK 1430/24; z 21 marca 2024 r., I CSK 6803/22; z 12 kwietnia 2023 r., I CSK 4903/22).

Sąd nie może zastąpić w tym przypadku skarżącego, tzn. sąd nie może domniemywać zakresu złożonego wniosku o uchylenie. Brak takiego wskazania czyni skargę niedopuszczalną (zob. postanowienia SN: z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14 i z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

4. Na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Taka sytuacja jednak nie nastąpiła, zatem na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

5. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

[a.ł.]

Piotr Telusiewicz